

ромаха готова сермія, којкто като изгубва бесполезно той, обижда и себе си и чеда-та си; а най важно-то е че грѣши и противъ Бога, като не почита неговътъ заповѣдь и слуша заповѣди человѣчески, които сѫ причина на негово-то и въ този свѣтъ нещастіе и въ онзи наказаніе.

Колко пакъ скажи ставать тѣзи безредни празници и за млады-тѣ, а особено за ученицы-тѣ! Родители-тѣ имъ не могуть да ги оставятъ на ученіе повече отъ 5, 6 или 7 години, като сѫ и 20 малко за изучаваніе на всички-тѣ потребни и полезни науки; а то и въ тозъ случай ся намѣрватъ человѣци още и учители които въ име-то на Великий учителъ ги правятъ да губятъ единъ четвъртъ и десетъ частъ отъ това имъ кратко врѣме!

Тѣзи два частни примѣра приспособени на едно кое да е градско общество и по натастъкъ на цѣлъ народъ могутъ да дадѣтъ едно колко-годѣ понятие на голѣмътъ загубъ како то е постигнала и ще постигне още тѣзи които не слушатъ спасително-то слово Божие по държатъ человѣчески прѣданія и пареды.

Когато единъ сиромахъ и художникъ чоловѣкъ поради празници-тѣ губи въ годинътъ най надолниятъ цѣнъ петь лири отъ неработъ, — нека не смѣтаемъ загубъ-тѣ на богаты-тѣ отъ печалбъ-тѣ имъ които ще ся покаже твърдѣ огромна, нека направимъ смѣтка-тѣ отъ загубъ-тѣ на сиромасы-тѣ отъ петь лири, — едно градско общество отъ 20.000 жители, имѣше да има на годинъ-тѣ 100,000 лирица